

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 103. Ecce qui me tradet prope est. v. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quanto & maiora instant pericula & certiora, & qui ea subit, minus praedij ad ea evadenda habet, & plus intelligit quantum in ijs sit mali. Haec omnia in Christo Domino summa erant; nam quod maius unquam dico periculum, sed exitium fuit, quam illud, in quod se Christus tunc dedit: quod certius? quis minus se evasurum speravit? quis praesentiora habuit futuri mali notitiam? obuersabatur ei ante oculos ignominiae illius horror, & facies turpissima mortis infamis, cruciatuum asperitas & multitudo, haec enim omnia sciebat, antequam fierent: tota denique scena Romanae saevitiae, Iudaicae perfidiae, & quod horum omnium caput, & causa erat, ultimus inferorum furor, & rabies: haec simul omnia illi se obijebant, ad quae vitanda licet à Patre legiones Angelorum habere posset: sciebat tamen id iam constitutum esse, sibi per haec eundem esse, & haec omnia perferenda: ideo alacri animo & virili iuit obuiam hostilibus armis, ut verificaretur Isaiae praesagium; *Oblatus est, quia ipse voluit.*

Domine, agnosco iam unde orta sit in carne fragili B. Stephani pro-martyris & in carne infirma B. Laurentij & c. Martyrum, Confessorum, & Virginum tuarum, illa admirabilis, illa ineffabilis fortitudo, constantia, animositas, intrepidus in periculis fluminum, latronum, terrae & maris, animus. Ex te est Domine, non ex naturae nostrae corruptae principijs, quid dicam? Deus meus gratias tibi ago quod ita post ruinam, iterum exaltaturam nostram, ut sit nova per gratiam creatura. Fac obsecro etiam me amicum, ubi decet pro tua gloria esse fortem.

§. 103. *Ecce qui me tradet prope est. v. 42.*

Adverbum hoc demonstrandi, vel inopinatum vel magnum quid significare videtur. Ego utroque modo simul capio: nempe quod citius quam putabatur adfuerit Iudas, cum cohorte in horto ad capiendum Iesum. & magnum sit, quod vnus è duodecim qui obstritus tot beneficiorum generibus Dominum & Magistrum cogitet circumvenire, tradere, perdere. Insolent enim valde est & magnum, quod hic apparet, nempe primus ab Ecclesia Christi Apostata, ex Apostolo, ex Sacri ordinis viro, militaris Dux, ex ductore hominum caelum versus, dux hominum in viam inferni. omnia haec mirè magna mala sunt.

Magna velut mare fuit, Domine, corruptio voluntatis, quae à te summo & aeterno bono, per praevagationem Adae separata abijt postea mores terrenos facta sordida & abominabilis, sicuti sunt ea quae dilexit. Sed multo maior fuit illa corruptio voluntatis Iudae, Metamorphosis est, quae in omnibus Metamorphoseon libris non reperitur, & tamen vera est, sed mala

mala metamorphosis. Vtinam non reperiat illa amplius in terris. Veruntamen si reperitur, de ista mala metamorphosi nouit bonus Deus excitare bona multa. Apostata ab Ecclesia, sunt & purgamenta, & indicia. purgamenta quidem quia Ecclesiam sua mala vita & exemplo liberant; Indicia, quia hos quibus se coniungunt, conuincunt non esse de numero discipulorum Christi, sic illi miseri sibi, nobis sunt utiles plane, ut furum suspendium utile est Reipublicæ, non ipsis suspendiarijs, terrentur alij exemplo, dum hi in Rep. viuere desinunt.

§. 104. *Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariot hies vnus de duodecim. v. 43.*

Vix pius Dominus illud *Ecce* protulerat, adest Iudas & personam omnium apostatarum ab Ecclesia Catholica & ab ordine Sacerdotali & Regulari agit, non sanctitate; sed deprauatus, auarus, odio liuidus, impius, sacrilegus: in quem finem? ut capiat, despoliet, scindat, findat, rapiat, mactet, perdat: Egregius sane Apostolus, non Christi sed diaboli! cuius viscera non confundantur, cor tremiscat, caliget visus, hebescat intellectus, aufugiat auditus, quando opponitur virtutum magnitudini, criminum magnitudo. Iesus scala virtutum, Iudas scala inferorum. Magisterium vitæ, magisterio mortis, sanctitatis forma & ipsa sanctitas, ipsi impietati, ipsa iustitia, ipsa bonitas, ipsa clementia, iniustitiæ, feritati, & atrocitati. benefactor & pater, latroni & hosti &c.

Domine Deus, nunquam credo tam infestam aciem unquam in mundo concurrisse, quã tum, quando tu sanctitas stabas ex vna parte, cum tuis discipulis, & ex altera, stabat Iudas & eius militia. nam quando diabolus contra te Iesu stabat tunc tot vitia non stabant quot modo, siquidem diabolus odium suum proferebatur, at Iudas illud specie amicitia velabat & magis nocebat. Itaque rogo te Domine ut longè facias à Catholicis tuis seruis omnem simulationem & hypocrisin, da omnibus sincerè & candidè agere, ne & se & alios fallant.

§. 105. *Et cum eo turba multa cum gladijs & lignis. v. 43.*

Describit hic Euangelista qualiter & quo animo venerit Iudas ad horum & ad Christum, ut toti mundo constare possit, eum non venisse, ut amicum, sed inimicum, non in custodiam, sed prodicionem; non in defensionem, sed læsionem: hoc enim est venire cum turba multa, cum gladijs & lignis, casu quo se defendere vellet, vel per se vel alios: audierat enim in cæna Dominum dicentem ad discipulos: *quando misi vos sine sacco & pera & calceamentis, nunquid aliquid vobis defuit?* & illos respondentes: *nihil.* & mox, sed

I 3

nunc